

ת"פ 50845/05/16 - מדינת ישראל נגד עדי תנעמי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 50845-05-16 מדינת ישראל נ' תנעמי ואח'
תיק חיצוני: 171808/2015

מספר בקשה: 26

לפני	כבוד השופט אביב שרון
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	עדי תנעמי

החלטה

לפני בקשת המשיב לדחיה על הסף של בקשת המבקשת לגזור על המשיב עונש נוסף בגין הפרה, לכאורה, של צו מבחן שהוטל עליו במסגרת גזר הדין.

ביום 18.7.19 נגזר דינו של המשיב, בהתאם להסדר טיעון, בין היתר ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, פסילת רשיון נהיגה למשך 10 חודשים, פיצוי כספי לכל אחד מהמתלוננים וצו מבחן למשך שנתיים - הכל בגין הודאתו בשני כתבי אישום מתוקנים אשר ייחסו לו עבירות של הפקרה לאחר פגיעה, נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש ובלא זהירות, שיבוש מהלכי משפט, נהיגה ללא רשיון רכב ונהיגה ללא ביטוח (ת"פ 50845-05-16); והחזקת סם מסוכן לצריכה עצמית וסחר בסם מסוכן (ת"פ 53213-03-17). גזר הדין ניתן על ידי כב' השופט מיכאל קרשן.

במסגרת גזר הדין הובהר כי "הוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן יהיה להחזירו לבית המשפט, ולהוסיף על עונשו" (עמ' 24, ש' 7).

כמו כן, במסגרת צו המבחן מיום 23.9.19, עליו חתם המשיב ואותו אישר בית המשפט, נאמר כי "להווי ידוע לך כי אם תפר אחד מהתנאים הנ"ל או תעבור עבירה תוך תקופת הצו, עלול אתה להיות מוחזר ומועמד לפני בית המשפט, העשוי לבטל את שחרורך ולהטיל עליך את העונש הראוי לעבירה שעברת לפי סעיף - כמפורט בכתבי האישום המתוקנים".

בגוף צו המבחן פורטו מהם התנאים שאם יפר המשיב אחד מהם, עלול הוא להיות מוחזר לבית המשפט לצורך גזירת עונשו מחדש, ושניים מהם הם - "המשך השתלבות בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות"; ו"להימנע ממעשי עבירה ולחיות חיי יושר ועבודה".

ביום 19.7.21 הוגש לבית המשפט תסקיר מסכם, ממנו עלה שהמשיב סיים לרצות את עונש המאסר בעבודות שרות שהוטל עליו. כמו כן, המשיב המשיך טיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בכפר-סבא, קשר טיפולי שהתנהל כסדרו במשך כשנה, עד לחודש ספטמבר 2020. ואולם, המשיב החל מגיע לסירוגין למפגשים ולא ביטא צורך להמשיך טיפול. נשקלה אפשרות להפנותו לטיפול בתחום בריאות הנפש, אך המשיב הסתייג מכך. המשיב לא ביצע את בדיקות השתן אליהן הופנה באופן סדיר. בדיקות שמסר נמצאו נקיות מסמים, אך בתקופה האחרונה לא ביצע בדיקות כאמור. עוד עדכן שרות המבחן שביום 12.1.21 נדון המשיב בבית משפט לתעבורה לעונש מאסר על תנאי, קנס ופסילת רשיון נהיגה על תנאי בגין תיק חדש שנפתח לו שעניינו ביצוע עבירות של נהיגה בזמן פסילה ושימוש בטלפון נייד בעת נהיגה.

בסיכום התסקיר נאמר כי בתחילה המשיב שיתף פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול וביצע את עבודות השרות כנדרש, ואולם חלה נסיגה במידת שיתוף הפעולה שלו עם שרות המבחן ועם היחידה לטיפול בהתמכרויות ואף נפתח נגדו תיק חדש.

ביום 9.8.21 הגישה המבקשת בקשה במסגרתה ביקשה מבית המשפט לזמן את המשיב ולגזור עליו עונש נוסף, נוכח הפרת צו המבחן.

בעקבות זאת, הגיש ב"כ המשיב את הבקשה הנוכחית לדחות בקשת המבקשת על הסף.

לטענת ב"כ המשיב, המשיב לא הביע נכונותו מלאה למלא אחר הוראות צו המבחן לפני המותב שהורה על הצו, כדרישת הפסיקה. נטען ששרות המבחן לא יכול לשמש "ידו הארוכה" של בית המשפט ולהסביר למשיב, במקום בית המשפט, מהם חובותיו על פי צו המבחן; בקשת המבקשת לוקה בחוסר סבירות קיצוני, שכן שרות המבחן לא ביקש להפקיע את צו המבחן ולהוסיף על עונשו של המשיב והמאשימה אינה יכולה להיכנס בנעליו, לא כל שכן כאשר לא התבקשה כלל תגובת שרות המבחן לבקשה שהוגשה. נטען שנגרם לנאשם עיוות דין שכן הבקשה מוגשת כשנה לאחר שהוגש כתב האישום בגין העבירות הנוספות שביצע המשיב ובגין נגזר דינו והשיהוי פועל לחובתה של המבקשת; נטען שבניגוד לנאשמים אשר לא עומדים בתנאי ובנהלי הממונה על עבודות השרות, שאז הם מוזמנים לשימוע או מוזהרים שעליהם לתקן דרכיהם, כאן המשיב לא זומן לשום שיחת הבהרה, לא נאמר לו שעליו לתקן דרכיו והוא לא הוזהר שאם ימשיך להפר את צו המבחן יופנה עניינו בשנית לבית המשפט על מנת להוסיף על עונשו; עוד נטען שבקשת המדינה להוסיף לעונשו של המשיב היא למעשה בקשה ל"כפל ענישה", שכן המשיב נענש בגין העבירות החדשות שביצע על ידי בית המשפט לתעבורה. לפיכך, התבקש בית המשפט לדחות את הבקשה על הסף.

לאחר שקראתי את הבקשה והתגובה לה, אני מחליט לדחות את הבקשה. להלן טעמיי:

בקשת המבקשת היא לגזור על המשיב עונש נוסף בשל הפרת צו המבחן, כאשר ההפרה הנטענת היא בשל היעדר שיתוף פעולה עם שרות המבחן ועם היחידה לטיפול בהתמכרויות, כמו גם ביצוע עבירות נוספות של נהיגה בזמן פסילה ושימוש בטלפון בעת נהיגה.

עיון בפרוטוקול מיום 2.6.19 מעלה כי במסגרת ההסדר שהוצג, הסכימו הצדדים על העונשים אותם יבקשו מבית המשפט לגזור על המשיב, וכן הסכימו כי המשיב יעמוד בצו מבחן למשך שנתיים (ולא כפי המלצת שרות המבחן בתסקירו מיום 26.5.19 להעמיד את המשיב בצו מבחן למשך שנה אחת).

משמעות הדבר היא שהמשיב, אשר היה מיוצג כל העת בידי סניגורו, הבין היטב את משמעות הסדר הטיעון, אשר נכרת בין הצדדים לאחר משא ומתן, וכי הוא עומד להיות מפוקח בצו מבחן למשך שנתיים מיום גזר הדין ושעליו לעמוד בתנאי הצו.

גם מפרוטוקול הדיון מיום 18.7.19 עולה שבמסגרת דברו האחרון של המשיב לעונש, קיבל המשיב על עצמו את כל רכיבי הסדר הטיעון, לרבות צו המבחן שעליו לעמוד בו במשך שנתיים, כשלדבריו - **"כל מה שאני הולך לקבל פה ואחר כך אני נושא בכל האחריות ואעשה על הצד הטוב ביותר זה בחירה שלי לעשות. אם לא אז אלך למאסר כמה חודשים ואצא וכלום לא קרה"** (עמ' 22, ש' 5).

בהמשך, כאמור, במסגרת גזר הדין, הזהיר בית המשפט את המשיב, בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים, כי במידה ולא יעמוד בתנאי הפיקוח, ניתן יהיה להחזירו לבית המשפט ולהוסיף על עונשו.

גם בצו המבחן עליו חתם המשיב ואותו אישר בית המשפט, נאמר ברחל בתך הקטנה שעל המשיב לעמוד בתנאי צו המבחן, לרבות **"המשך השתלבות בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות"**, וכן, **"הימנעות ממעשי עבירה"**.

מהתסקיר המסכם של שרות המבחן עולה שהמשיב הפר שני תנאים מהותיים אלה - הוא הפסיק לשתף פעולה עם גורמי הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות, נמנע מלמסור דגימות שתן לאיתור סמים וביצע עבירות נוספות של נהיגה בזמן פסילה ושימוש בטלפון בעת נהיגה.

לפיכך, ניתן לומר שהמשיב הפר את צו המבחן שניתן בעניינו, וזאת לאחר שצו המבחן הוטל עליו בהסכמתו, לאחר שהבין את משמעות צו המבחן והתחייב לשתף פעולה, והוסבר לו שהוא עלול להיות מוחזר לבית המשפט אשר רשאי יהיה להוסיף על עונשו אם יפר את צו המבחן.

סעיף 20 לפקודת המבחן, תשכ"ט-1969 קובע -

"דין הנבחן שלא ציית לצו"

הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו המבחן, שהנבחן לא מילא אחרי הוראה מהוראותיו של צו המבחן, רשאי בית המשפט, בהתחשב, בין היתר, בתקופה שחלפה מיום העמדתו של הנידון במבחן, בדרך שבה עמד במבחן באותה תקופה ובנסיבות אי מילוי הוראות צו המבחן, לעשות אחד מאלה:

(1) להזהיר את הנבחן בלי לפגוע בהמשך תקפו של צו המבחן;

(2) להטיל על הנבחן קנס בלי לפגוע בהמשך תקפו של צו המבחן, ואם לאחר מכן יבוא בית משפט להטיל עונש על הנבחן לפי סעיפים 16 או 17 או סעיף זה, יובא הקנס האמור בחשבון בקביעת אותו עונש;

(3) אם ניתן צו המבחן בלא הרשעה על העבירה שבגללה ניתן - להרשיע את הנבחן ולהטיל עליו עונש, ואם

ניתן צו המבחן לאחר הרשעה לפי סעיף 1(1)(א) - להטיל על הנבחן עונש על העבירה המקורית במקום צו המבחן, הכל כפי שבית המשפט היה רשאי להטיל על הנבחן אילו זה עתה הורשע בפניו על אותה עבירה.

(4) אם ניתן צו המבחן לאחר הרשעה לפי סעיף 1(1)(ב) - להטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו המבחן, בהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית.

עינינו הרואות שסעיף 20 אינו מקנה לשרות המבחן, דווקא, סמכות "בלעדית" להגיש בקשה להפקעת צו מבחן או בקשה להוסיף על עונשו של נאשם שהפר תנאי צו המבחן, אלא הסעיף נוקט בלשון "הוכח להנחת דעתו של בית המשפט...". על כן, רשאית היתה המבקשת להגיש את הבקשה שלפניי, אף אם שרות המבחן לא ראה לנכון לעשות כן, מטעמיו.

ולענין השיהוי בהגשת הבקשה, חלוף הזמן ועיוות הדין שעלול להיגרם לנאשם - בקשת המבקשת הוגשה ביום 8.8.21, דהיינו כשבועיים וחצי לאחר שהועבר לעיונה התסקיר המסכם מיום 19.7.21, כאשר אין חולק שהמבקשת לא ידעה לפני כן על אי עמידת המשיב בתנאי צו המבחן או על ביצוע העבירות החדשות בגין נשפט בבית משפט לתעבורה. על כן, לא ניתן לדבר על "שיהוי".

ובאשר לעיוות דין שעלול להיגרם לנאשם בחלוף זמן רב מהטלת צו המבחן ומביצוע העבירות המאוחרות, הרי שסעיף 20 לפקודת המבחן מכוון את שיקול הדעת של בית המשפט בבואו לשקול אם להוסיף על עונשו של נאשם שהפר את צו המבחן, כך שבין היתר נשקלת ה"תקופה שחלפה מיום העמדתו של הנידון במבחן"; ה"דרך שבה עמד במבחן באותה תקופה"; "נסיבות אי מילוי הוראות צו המבחן"; ו"העונש האחר שהוטל עליו על העבירה המקורית".

לאור האמור לעיל, אני קובע שהמבקשת רשאית היתה להגיש את הבקשה הנוכחית, במתכונתה, והיא תישקל כמקובל ולאחר שמיעת טיעוני ב"כ הצדדים, בהתחשב, בין היתר, במכלול השיקולים כמפורט לעיל.

דיון בבקשה יתקיים ביום 11.1.22 שעה 08:30.

המזכירות תשלח את ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשפ"ב, 30 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.